

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

22. června 2017*

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ZUM wohl — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Odkaz na písemné odůvodnění odvolání, které bylo předloženo odvolacímu senátu, zopakované v žalobě — Důkazy připojené k žádosti o konání jednání“

Ve věci T-236/16,

Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG, se sídlem v Salcburku (Rakousko), zastoupená I. Schifferem a G. Hermannem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému S. Hannem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 1982/2015-1), týkajícímu se přihlášky obrazového označení ZUM wohl jako ochranné známky Evropské unie,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni (zpravodaj), předseda, L. Madise a R. da Silva Passos, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: A. Lamote, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 10. května 2016,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 29. června 2016,

s přihlédnutím k písemným otázkám Tribunálu účastníkům řízení a jejich ústním odpovědím na jednání,

po jednání konaném dne 9. února 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 23. ledna 2015 podala žalobkyně, společnost Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

- 3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, patří do tříd 29, 30, 32 a 43 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
 - třída 29: „Maso; drůbež [maso]; zvěřina; masové výtažky; vývary; ovocné marmelády a konzervy s ovocem; vařené ovoce; mražené ovoce; sušené ovoce; potravinářská želatina; džemy; kompoty; ovocné a zeleninové pomazánky; ovocné saláty; ovocné přesnídávky; zeleninové saláty; mléko; mléčné výrobky; potravinářské oleje; oleje a tuky; zpracovaná zelenina; ovoce, houby a zelenina (včetně ořechů a luštěnin); ryby (neživé)“;
 - třída 30: „Káva; čaj; čajové směsi; kakao; cukr; rýže; tapioka; ságo; kávovinové náhražky; mouka; obiloviny; chléb; jemné pečivo; cukrovinky; zmrzliny; kečup; med; sůl, hořčice; omáčky [chuťové přísady]; koření; ocet“;
 - třída 32: „Pivo; minerální vody; sycené vody; nealkoholické nápoje; ovocné nápoje; ovocné džusy; sirupy do nápojů; výtažky k přípravě nápojů; přípravky k výrobě nápojů“;
 - třída 43: „Služby v oblasti přípravy jídel a nápojů; služby možnosti odnášky jídla s sebou; poskytování informací týkajících se přípravy jídel a nápojů“.
- 4 Průzkumový referent rozhodnutím ze dne 31. července 2015 zápis přihlášené ochranné známky zamítl pro výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009.
- 5 Dne 30. září 2015 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.
- 6 Rozhodnutím ze dne 23. února 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) první odvolací senát EUIPO odvolání zamítl. Nejprve upřesnil, že relevantní veřejnost je tvořena širokou veřejností i odbornou veřejností, která hovoří německy či má alespoň dostatečnou znalost němčiny (body 13 a 14 napadeného rozhodnutí). Dále měl odvolací senát za to, že přihlašovaná ochranná známka je popisná pro výrobky a služby, na něž se vztahuje, ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, jelikož německý výraz „zum Wohl“ je relevantní veřejností chápán v tom smyslu, že tyto výrobky a služby přispívají ke zdraví či pohodě cílových spotřebitelů a obrazové prvky přihlašované ochranné známky neumožní odvést pozornost spotřebitele od jasné a pochvalné reklamy, kterou tento výraz sděluje

(body 15 až 23 napadeného rozhodnutí). Rovněž se domníval, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 (body 25 až 32 napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 7 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - „připustil plný zápis“ přihlašované ochranné známky jako ochranné známky Evropské unie pro výrobky a služby patřící do tříd 29, 30, 32 a 43 uvedené v přihlášce k zápisu;
 - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení před tímto úřadem;
- 8 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
 - odmítl druhý bod návrhových žádání žaloby jako nepřipustný;
 - žalobu ve zbývajících částech zamítl jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 9 Na jednání žalobkyně prohlásila, že svůj druhý bod návrhových žádání bere zpět, o čemž byl proveden zápis do protokolu z jednání.

Právní otázky

K přípustnosti

K odkazu na písemné odůvodnění odvolání předložené odvolacímu senátu

- 10 Žalobkyně v žalobě odkazuje na písemné odůvodnění, jež vysvětluje důvody jejího odvolání k odvolacímu senátu EUIPO, přičemž tvrdí, že toto odůvodnění „je neoddělitelnou součástí odůvodnění této žaloby“.
- 11 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 177 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Tribunálu musí žaloba uvádět dovolávané žalobní důvody a argumenty, jakož i stručný popis uvedených žalobních důvodů. Tyto údaje musí vyplývat ze samotného znění žaloby a být dostatečně jasné a přesné pro to, aby žalovanému umožnily připravit svou obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě, případně i bez dalších podpůrných informací [viz rozsudky ze dne 9. července 2010, *Exalation v. OHIM (Vektor-Lycopin)*, T-85/08, EU:T:2010:303, bod 33 a citovaná judikatura, a ze dne 12. listopadu 2015, *CEDC International v. OHIM – Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT)*, T-449/13, nezveřejněný, EU:T:2015:839, bod 16 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 18. července 2006, *Rossi v. OHIM*, C-214/05 P, EU:C:2006:494, bod 37].
- 12 Dále ačkoli je možné podpořit text žaloby odkazy na určité výňatky z písemností, které jsou k ní připojeny, Tribunálu nepřísluší v přílohách vyhledávat a určovat žalobní důvody a argumenty, které by mohl pokládat za základ žaloby, jelikož přílohy mají čistě důkazní a instrumentální funkci [viz rozsudek

ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 40 a 41 a citovaná judikatura; usnesení ze dne 14. dubna 2016, Best-Lock (Europe) v. EUIPO, C-452/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:270, bod 14 a citovaná judikatura a rozsudek ze dne 2. prosince 2015, Kenzo v. OHIM – Tsujimoto (KENZO ESTATE), T-528/13, nezveřejněný, EU:T:2015:921, bod 38 a citovaná judikatura]. Z toho vyplývá, že žaloba, odkazuje-li na písemnosti předložené EUIPO, je nepřípustná v rozsahu, ve kterém se obecný odkaz, který obsahuje, netýká důvodů a argumentů rozvinutých v žalobě jako takové [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. února 2007, Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, body 14 a 15, a ze dne 25. listopadu 2015, Masafi v. OHIM – Hd1 (JUICE masafi), T-248/14, nezveřejněný, EU:T:2015:880, bod 14].

- 13 Totéž platí v případě, týká-li se odkaz dokumentu uvedeného v hlavní části žaloby bez uvedení konkrétních bodů stručného popisu žalobních důvodů, které si žalobce přeje doplnit, nebo výňatků dotčeného dokumentu, v nichž by se mohly nacházet případné skutečnosti na podporu či doplnění žalobních důvodů, jelikož takové zahrnutí se nijak neliší od obecného odkazu na přílohu žaloby (v tomto smyslu viz v oblasti veřejné služby, v souvislosti s odkazem na stížnost uvedenou v hlavní části žaloby, usnesení ze dne 28. dubna 1993, De Hoe v. Komise, T-85/92, EU:T:1993:39, bod 23, potvrzené v kasačním řízení usnesením ze dne 7. března 1994, De Hoe v. Komise, C-338/93 P, EU:C:1994:85, bod 29). V opačném případě by žalobci mohli prostřednictvím pouhého převzetí příloh do hlavní části žaloby obcházet judikaturu týkající se nesouladu obecných odkazů na přílohy s formálními náležitostmi stanovenými v ustanoveních statutu Soudního dvora Evropské unie a jednacího řádu uvedenými v bodě 11 výše.
- 14 Ačkoli je v projednávané věci písemné odůvodnění předložené odvolacímu senátu v plném rozsahu převzato v žalobě při popisu skutečností předcházejících sporu, nepřísluší Tribunálu, aby v tomto písemném odůvodnění ani v částech žaloby, v nichž je toto odůvodnění převzato, vyhledával argumenty, na které by žalobkyně mohla odkazovat, a aby je zkoumal, jelikož takové argumenty jsou nepřípustné. To platí tím spíše, že uvedené písemné odůvodnění bylo vypracováno pro účely zpochybnění rozhodnutí průzkumového referenta a nelze jej považovat za relevantní na podporu žaloby směřující proti napadenému rozhodnutí.

K důkazům předloženým v příloze k žádosti o konání jednání

- 15 Žalobkyně v příloze k žádosti o konání jednání předložené ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení podle článku 106 jednacího řádu, připojila kopie fotografií výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou a článků z tisku týkajících se restaurace „Zum Wohl“, jakož i výňatky z internetové stránky Wikipedia týkající se dotčených titulů.
- 16 Je třeba připomenout, že podle čl. 85 odst. 1 a 3 jednacího řádu se důkazy předkládají v rámci první výměny spisů, přičemž hlavní účastníci řízení mohou výjimečně předložit důkazy před ukončením ústní části řízení za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné.
- 17 Z judikatury vyplývá, že protidůkazy a rozšíření původních důkazních návrhů v důsledku protidůkazu protistrany v její žalobní odpovědi nejsou dotčeny pravidlem prekluze stanoveným v čl. 85 odst. 1 jednacího řádu. Toto ustanovení se ovšem týká nových důkazů a musí být vykládáno ve světle čl. 92 odst. 7 uvedeného jednacího řádu, který výslovně stanoví, že mohou být předkládány protidůkazy a že původní důkazní návrhy lze rozšířit (viz obdobně rozsudky ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 72, a ze dne 12. září 2012, Itálie v. Komise, T-394/06, nezveřejněný, EU:T:2012:417, bod 45).
- 18 V projednávané věci předložila žalobkyně důkazy uvedené v bodě 15 výše poprvé v příloze žádosti o konání jednání, po ukončení písemné části řízení, bez poskytnutí sebemenšího vysvětlení ohledně tohoto prodlení. Na jednání v odpovědi na otázku položenou Tribunálem vysvětlila [v tomto smyslu

viz rozsudek ze dne 6. února 2013, Bopp v. OHIM (Zobrazení zeleně orámovaného osmiúhelníku), T-263/11, nezveřejněný, EU:T:2013:61, bod 31 a citovaná judikatura], že tyto důkazy nemohla předložit při podání žaloby z důvodu personálních změn v jejím právním oddělení a mateřské dovolené jedné z ředitelek.

- 19 Nelze mít za to, že taková nepodložená tvrzení, která odkazují na čistě interní obtíže, navíc pokud jde o společnost, která má k dispozici vlastní právní oddělení, odůvodňují opožděné předložení dotčených důkazů.
- 20 Kromě toho EUIPO v hlavní části vyjádření k žalobě nebo v příloze k tomuto vyjádření neuvedl žádnou skutečnost, která by mohla odůvodnit, aby žalobkyni bylo dovoleno předložit důkazy v této fázi řízení za účelem dodržení zásady kontradiktornosti.
- 21 Z toho vyplývá, že důkazy předložené v příloze k žádosti žalobkyně o konání jednání je třeba prohlásit za nepřipustné, a to tím spíše že tyto důkazy nebyly součástí spisu v řízení před odvolacím senátem a že funkcí Tribunálu není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly poprvé předloženy až před Tribunálem (viz usnesení ze dne 13. září 2011, Wilfer v. OHIM, C-546/10 P, nezveřejněné, EU:C:2011:574, bod 41 a citovaná judikatura).

K věci samé

- 22 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší dva žalobní důvody, přičemž první vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a druhý z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení. Na jednání žalobkyně v odpovědi na otázku položenou Tribunálem upřesnila, že ve svých tvrzeních uvedených v žádosti o konání jednání neuplatňovala navíc porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, o čemž byl proveden zápis do protokolu z jednání.
- 23 Na jednání žalobkyně doplnila, že si přeje vznést třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění, který je třeba přezkoumat nejdříve.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti odůvodnění

- 24 Na jednání žalobkyně tvrdila, že napadené rozhodnutí bylo nedostatečně odůvodněné, protože odvolací senát podle jejího názoru konkrétně neodůvodnil své posouzení popisného a nerozlišujícího charakteru přihlašované ochranné známky pro každý z dotčených výrobků a služeb.
- 25 Aniž je třeba rozhodovat o přípustnosti tohoto žalobního důvodu a o požadavcích kontradiktorní diskuze, je třeba konstatovat, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je v každém případě dostatečné.
- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009 musí být rozhodnutí EUIPO odůvodněna. Podle judikatury má tato povinnost tentýž rozsah jako povinnost zakotvená v článku 296 SFEU a jejím cílem je umožnit jednak zúčastněným osobám seznámit se za účelem obrany jejich práv s důvody, pro které bylo opatření přijato, a jednak soudu Evropské unie vykonat svůj přezkum legality rozhodnutí [viz rozsudek ze dne 28. dubna 2004, Sunrider v. OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann a Friesland Brands (VITATASTE a METABALANCE 44), T-124/02 a T-156/02, EU:T:2004:116, body 72 a 73 a citovaná judikatura].
- 27 Je rovněž třeba připomenout, že ačkoli rozhodnutí o zamítnutí zápisu ochranné známky musí být v zásadě odůvodněno pro každý z dotčených výrobků nebo služeb, může se příslušný orgán nicméně omezit na globální odůvodnění, je-li tentýž důvod pro zamítnutí uplatněn pro kategorii nebo skupinu výrobků nebo služeb, které mezi sebou vykazují dostatečně přímou a konkrétní spojitost, takže představují dostatečně stejnorodou kategorii anebo skupinu výrobků nebo služeb [rozsudek ze dne

16. října 2014, Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, bod 26; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 18. března 2010, CFCMCEE v. OHIM, C-282/09 P, EU:C:2010:153, body 37 až 40, a obdobně rozsudek ze dne 15. února 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, body 34 až 38].

- 28 V projednávané věci měl odvolací senát za to, že přihlašovaná ochranná známka je popisná pro potravinářské výrobky patřící do tříd 29, 30 a 32, jakož i služby související s výživou patřící do třídy 43, neboť německý výraz „zum Wohl“ bude chápán v tom smyslu, že výrobky a služby přispívají ke zdraví či pohodě a že obrazové prvky doprovázející tento výraz neumožní odvést pozornost od tohoto sdělení a dále že postrádá rozlišovací způsobilost jakožto pochvalné vyjádření, jež je běžné v souvislosti s těmito výrobky a službami (viz bod 6 výše). Je sice pravda, že pro účely usnadnění vypracování rozhodnutí a při neexistenci zpochybnění týkajícího se konkrétně jednoho z dotčených výrobků či služeb, odvolací senát několikrát obecně odkázal na uvedené výrobky a služby, přičemž zmiňoval zejména „výrobky a služby patřící do potravinářského odvětví“ (body 18 a 28 napadeného rozhodnutí). Nicméně v případě, kdy to analýza vyžadovala, odvolací senát své odůvodnění přizpůsobil podle toho, o které výrobky nebo služby se jednalo, a konkretizoval své odůvodnění ve vztahu k uvedeným výrobkům tak, že některé z nich seskupil podle druhu potravin nebo nápoje a zvláště zmínil ty, které nebylo možno takto seskupit (body 20 a 21 napadeného rozhodnutí).
- 29 Je třeba doplnit, že jelikož v případě všech dotčených výrobků jde o potraviny běžné spotřeby nebo služby přímo s nimi spojené, je možné na ně nahlížet tak, že mezi sebou vykazují dostatečně přímou a konkrétní spojitost, takže tvoří dostatečně stejnorodou kategorii, což umožňuje, že všechny skutkové a právní úvahy, které tvoří odůvodnění napadeného rozhodnutí, dostatečně objasňují odůvodnění odvolacího senátu pro každý z výrobků a služeb patřících do této kategorie a dále že se mohou uplatnit bez rozdílu na každý z dotčených výrobků a služeb (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2007, Develey v. OHIM, C-238/06 P, EU:C:2007:635, bod 92).
- 30 Z toho vyplývá, že odvolacímu senátu nelze vytýkat, že v projednávané věci poskytl v zásadě globální odůvodnění při svém posouzení absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu přihlašované ochranné známky.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

- 31 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností“.
- 32 Podle judikatury brání čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 tomu, aby označení nebo údaje, kterých se týká, byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jakožto ochranné známky. Toto ustanovení tak sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby taková označení nebo údaje mohly být volně užívány všemi [rozsudky ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31; ze dne 27. února 2002, Ellos v. OHIM (ELLOS), T-219/00, EU:T:2002:44, bod 27, a ze dne 2. května 2012, Universal Display v. OHIM (UniversalPHOLED), T-435/11, nezveřejněný, EU:T:2012:210, bod 14].
- 33 Rovněž se má za to, že označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení vlastností výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován, jsou na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 nezpůsobilé vykonávat základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost

pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní (rozsudky ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30, a ze dne 2. května 2012, UniversalPHOLED, T-435/11, nezveřejněný, EU:T:2012:210, bod 15).

- 34 Z toho vyplývá, že k tomu, aby se na označení uplatnil zákaz stanovený v tomto ustanovení, musí mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která dotčené veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků nebo služeb nebo některé z jejich vlastností (viz rozsudek ze dne 16. října 2014, GRAPHENE, T-458/13, EU:T:2014:891, bod 16 a citovaná judikatura).
- 35 Konečně je třeba připomenout, že posouzení popisného charakteru označení nemůže být provedeno jinak než jednak ve vztahu k jeho chápání dotčenou veřejností a jednak ve vztahu k dotčeným výrobkům nebo službám [viz rozsudek ze dne 7. června 2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft v. OHIM (MunichFinancialServices), T-316/03, EU:T:2005:201, bod 26 a citovaná judikatura].
- 36 Odvolací senát v projednávané věci dospěl k závěru, že dotčená veřejnost pro účely vnímání popisného charakteru přihlašované ochranné známky je tvořena širokou veřejností a odbornou veřejností, která hovoří německy nebo má alespoň dostatečnou znalost němčiny (body 13 a 14 napadeného rozhodnutí).
- 37 Žalobkyně nezpochybňuje konstatování odvolacího senátu, podle něhož je relevantní veřejnost tvořena širokou veřejností i veřejností odborníků, ale kritizuje posouzení popisného charakteru přihlašované ochranné známky pouze ve vztahu k německy hovořící veřejnosti nebo veřejnosti, která má základní znalosti němčiny. Kromě toho zpochybňuje napadené rozhodnutí, pokud jde o význam připisovaný slovnímu prvku přihlašované ochranné známky, nedostatečné zohlednění obrazových prvků uvedené ochranné známky a popisný vztah mezi touto ochrannou známkou a výrobky a službami, na něž se vztahuje.

– *K jazykovým znalostem relevantní veřejnosti*

- 38 Z ustálené judikatury vyplývá, že popisný charakter označení, které obsahuje slovní prvek, se posuzuje ve vztahu ke spotřebitelům, kteří mají dostatečnou znalost jazyka, z něhož dotčený slovní prvek pochází [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. června 2009, ERNI Electronics v. OHIM (MaxiBridge), T-132/08, nezveřejněný, EU:T:2009:200, bod 34 a citovaná judikatura, a ze dne 9. července 2014, Pågen Trademark v. OHIM (giffjar), T-520/12, nezveřejněný, EU:T:2014:620, body 19 a 20]. Článek 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009, který stanoví, že odstavec 1 se použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Unie, totiž znamená, že vykazuje-li slovní prvek ochranné známky popisný charakter v jediném jazyce používaném v rámci Unie, toto zjištění může být dostatečné k tomu, aby nebylo vhodné jej zapsat jako ochrannou známku Evropské unie (pokud jde o slovní ochrannou známku, viz rozsudek ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, EU:C:2001:461, bod 41). Naproti tomu pokud spotřebitel, který ovládá jazyk, v němž má slovní prvek smysl, jej nevnímá jako popisný, ostatní unijní spotřebitelé, kteří tomuto jazyku nerozumí, jej tím spíše nebudou vnímat jako popisný a proti dotčené ochranné známce nebude možno uplatňovat absolutní důvod pro zamítnutí vycházející z popisného charakteru.
- 39 Z toho vyplývá, že žalobní bod žalobkyně, v němž kritizuje posouzení popisného charakteru přihlašované ochranné známky pouze ve vztahu k německy hovořící veřejnosti nebo veřejnosti se základními znalostmi němčiny, je třeba zamítnout.

– *K významu slovního prvku přihlašované ochranné známky*

- 40 Odvolací senát dospěl k závěru, že německý výraz „zum Wohl“ se běžně používá k „přání dobrého zdraví či pohody“, a přihlašovaná ochranná známka tedy bude okamžitě pochopena tak, že výrobky a služby, na které se vztahuje, přispívají ke zdraví či pohodě cílových spotřebitelů. Upřesnil, že rozdílné použití velkých a malých písmen v německém výrazu „zum Wohl“ a v přihlašované ochranné známce nemohou toto pochopení uvedené ochranné známky zpochybnit (body 16 až 18 napadeného rozhodnutí).
- 41 Žalobkyně tvrdí, že slovní prvek přihlašované ochranné známky nelze chápat tak, že znamená „na zdraví“, protože prvek „zum“ je napsán velkými písmeny a prvek „wohl“ malými písmeny, z čehož vyplývá, že tento druhý prvek odkazuje na příslovce, a nikoli na německé podstatné jméno „Wohl“, které začíná velkým písmenem „W“ a znamená „zdraví či pohoda“.
- 42 Je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že gramaticky nesprávná struktura označení nestačí k učinění závěru, že toto označení nemá popisný charakter, pokud rozdíl, jenž byl případně vytvořen ve vztahu ke slovu, které dodržuje gramatická pravidla daného jazyka, není takové povahy, aby přihlašované ochranné známce poskytl význam, který je dostatečně vzdálený od významu tohoto slova [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. června 2005, *MunichFinancialServices*, T-316/03, EU:T:2005:201, bod 36, a ze dne 2. prosince 2015, *adp Gauselmann v. OHIM (Multi Win)*, T-529/14, nezveřejněný, EU:T:2015:919, bod 32].
- 43 Pokud jde v projednávané věci o německý výraz, který má navíc běžný význam, když se píše „zum Wohl“, což znamená „přání zdraví“ zejména při přípitku nebo kýchnutí, zatímco tento význam nemá, když je příslovce „wohl“, které znamená „pravděpodobně“, připojeno k výrazu „zum“, německy hovořící veřejnost si povšimne chyby a nahradí v daném případě pravopisně nesprávně napsané slovo „wohl“ slovem „Wohl“ [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. června 2007, *MacLean-Fogg v. OHIM (LOKTHREAD)*, T-339/05, nezveřejněný, EU:T:2007:172, bod 55].
- 44 Jak odvolací senát vhodně podotkl v bodě 18 napadeného rozhodnutí, platí to tím spíše, že přihlašovanou ochrannou známkou je obrazová ochranná známka a použití velkých a malých písmen bude spíše vnímáno v souvislosti se stylizací slovního prvku uvedené ochranné známky, než tak, že může změnit smysl tohoto slovního prvku.
- 45 Z toho plyne, že odvolací senát měl správně za to, že slovní prvek přihlašované ochranné známky bude chápán tak, že znamená „na zdraví“.

– *K zohlednění obrazových prvků přihlašované ochranné známky*

- 46 Odvolací senát po popsání obrazových prvků tvořících přihlašovanou ochrannou známku dospěl k závěru, že tyto prvky nemohou odvést pozornost spotřebitele od jasné a pochvalné reklamy, kterou sděluje německý výraz „zum Wohl“. Na podporu této úvahy uvedl, že kruhové černé pozadí a jeho bílé obrysy, jakož i použitý typ písma a velikost slovních prvků odpovídají běžným grafickým prvkům (body 15 a 19 napadeného rozhodnutí).
- 47 Žalobkyně má naopak za to, že obrazové prvky (typ písma, pozadí, hra barev), jsou díky svému neobvyklému a kreativnímu charakteru dostačující k tomu, aby označení v jeho celku vtiskly charakter, který není čistě popisný. Odvolacímu senátu kromě toho vytýká, že své posouzení obrazových prvků přihlašované ochranné známky dostatečně neodůvodnil.
- 48 Z judikatury vyplývá, že pro účely posouzení popisného charakteru označení obsahujícího slovní a obrazové prvky je rozhodující zjistit, zda obrazové prvky odvádějí pozornost relevantního spotřebitele od informace sdělované slovním prvkem přihlašované ochranné známky ve vztahu

k dotyčným výrobkům a službám [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. července 2014, *giffilar*, T-520/12, nezveřejněný, EU:T:2014:620, bod 24 a citovaná judikatura, a ze dne 10. září 2015, *Laverana v. OHIM (BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG)*, T-571/14, nezveřejněný, EU:T:2015:626, bod 20 a citovaná judikatura].

- 49 V projednávané věci přitom odvolací senát provedl právě takovou analýzu v bodě 19 napadeného rozhodnutí, v němž zkoumal, zda každý z obrazových prvků přihlašované ochranné známky má, či nemá obvyklý charakter, aby z toho vyvodil, že tyto prvky neumožňují odvést pozornost spotřebitele od informace sdělované uvedenou ochrannou známkou (viz bod 46 výše). Proto mu v tomto ohledu nelze vytýkat nedostatečné odůvodnění.
- 50 Odvolací senát měl dále správně za to, že obrazové prvky neodvádějí pozornost německy hovořící veřejnosti od informace týkající se zdraví či pohody, která vyplývá ze slovního prvku přihlašované ochranné známky.
- 51 Kruhové černé pozadí, jakož i kruhy, které tvoří jeho obrys, totiž odpovídají základnímu geometrickému tvaru, jakož i běžnému rámování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, *BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG*, T 571/14, nezveřejněný, EU:T:2015:626, bod 20). Rovněž rozdíl ve velikosti dvou slovních prvků a rozdílný typ písma použitý pro tyto dva prvky vede k tomu, že pozornost spotřebitele se soustřeďuje na slovo „Wohl“ a tedy na koncept zdraví či pohody. Konečně černé a bílé barvy jsou často používány k vyvolání pozornosti spotřebitelů [rozsudek ze dne 3. prosince 2015, *Infusion Brands v. OHIM (DUALTOOLS)*, T 648/14, nezveřejněný, EU:T:2015:930, bod 30] a v projednávané věci tím, že zvýrazňují slovní prvek „zum wohl“ napsaný bílým písmem na černém pozadí, přispívají ke zdůraznění tohoto prvku. Obrazové prvky přihlašované ochranné známky, a to i když jsou posuzovány společně, neodvádějí pozornost relevantní veřejnosti od informace sdělované německým výrazem „zum Wohl“.
- 52 Žalobní body vycházející z nedostatečného odůvodnění a z nesprávného posouzení při zohlednění obrazových prvků přihlašované ochranné známky je tudíž třeba zamítnout.

– *Ke vztahu mezi přihlašovanou ochrannou známkou a výrobky a službami, na které se vztahuje*

- 53 Odvolací senát měl za to, že přihlašovaná ochranná známka je „označením kvality, a tedy popisem“ dotčených výrobků a služeb, takže relevantní veřejnost okamžitě a bez dalšího přemýšlení pochopí, že dotčené potravinářské výrobky přispívají ke zdraví či pohodě spotřebitelů a že dotčené služby jsou nabízeny pro zdraví či pohodu spotřebitelů (body 20 až 23 napadeného rozhodnutí).
- 54 Žalobkyně tvrdí, že sdělení „na zdraví“ neposkytuje žádné konkrétní údaje o kvalitě takto označených výrobků a služeb, a proto nepopisuje žádné vlastnosti uvedených výrobků a služeb.
- 55 Je třeba připomenout, že z judikatury vyplývá, že „kvalita“ uvedená v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se rovněž týká pochvalných výrazů popisujících vnitřní vlastnosti výrobků nebo služeb, existuje-li však dostatečně přímá a konkrétní vazba mezi tímto údajem o kvalitě a dotčenými výrobky a službami [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. prosince 2009, *Earle Beauty v. OHIM (SUPERSKIN)*, T-486/08, nezveřejněný, EU:T:2009:487, body 33, 37 a 38, a ze dne 28. dubna 2015, *Saferoad RRS v. OHIM (MEGARAIL)*, T-137/13, nezveřejněný, EU:T:2015:232, body 47 a 48].
- 56 V projednávané věci je však třeba spolu s odvolacím senátem dospět k závěru (bod 22 napadeného rozhodnutí), že potravinářské výrobky a nápoje patřící do tříd 29, 30 a 32, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, mohou v rozsahu, v němž jsou určeny k výživě, „přispívat ke zdraví těla a tím léčit ducha“, to znamená přispívat k dobrému zdraví, ale rovněž k fyzické a duševní pohodě spotřebitelů. Totéž platí pro služby související s výživou patřící do třídy 43, na něž se rovněž vztahuje

příhláška ochranné známky, jelikož také mohou prostřednictvím dodání potravin a nápojů nebo informací týkajících se přípravy těchto potravin a těchto nápojů přispívat k dobrému zdraví a pohodě osob, které je požívají.

- 57 Z toho vyplývá, že kvalitu dotčených výrobků a služeb uvedených v bodě 56 výše lze považovat za vlastnost těchto výrobků a služeb, jejichž zápis byl požadován, kterou cílová veřejnost snadno rozpozná a lze rozumně předpokládat, že přihlašovaná ochranná známka bude uvedenou veřejností skutečně rozpoznána jako popis jedné z vlastností dotčených výrobků a služeb.
- 58 Ačkoli žalobkyně tvrdí opak, v tomto ohledu nezáleží na skutečnosti – i kdybychom ji považovali za prokázanou – že všechny potraviny a všechny nápoje nepřispívají ke zdraví či pohodě spotřebitelů. Skutečnost, že označení je popisné pouze ve vztahu k části výrobků nebo služeb spadajících do kategorie uvedené v přihlášce k zápisu, totiž nebrání tomu, aby byl zápis tohoto označení zamítnut, neboť kdyby bylo v takovém případě předmětné označení zapsáno jako ochranná známka Evropské unie pro dotčenou kategorii, nic by nebránilo jeho majiteli, aby jej užíval rovněž pro výrobky nebo služby této kategorie, pro které je popisné [viz rozsudek ze dne 9. července 2008, Reber v. OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, bod 92 a citovaná judikatura]. Odvolacímu senátu tudíž nelze vytýkat, že si v bodě 22 napadeného rozhodnutí protičeří, když tvrdí, že přihlašovaná ochranná známka byla popisem dotčených výrobků a služeb a že všechny potraviny a všechny nápoje nepřispívají ke zdraví či pohodě.
- 59 Rovněž není relevantní tvrzení žalobkyně, podle něhož se sdělení týkající se zdraví vztahuje na všechny výrobky a služby zakoupené spotřebitelem, protože spotřebitel si kupuje pouze výrobky a služby, které mu přinášejí užitek, a přispívají tak k jeho zdraví či pohodě. Dovolávaná okolnost, podle níž výrobky a služby jsou všechny kupovány, protože přispívají ke zdraví či pohodě spotřebitelů, totiž nevyklučuje, že přihlašovaná ochranná známka, která poskytuje právě takové sdělení o zdraví či pohodě, může mít popisný charakter ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám z potravinářského odvětví.
- 60 Konečně popisný charakter přihlašované ochranné známky nemůže zpochybnit ani okolnost tvrzená žalobkyní na jednání, že v Rakousku byla zapsána ochranná známka shodná s přihlašovanou ochrannou známkou. Kromě skutečnosti, že žalobkyně nijak neprokázala věcnou správnost svého tvrzení a uznala, že rakouská ochranná známka byla zapsána až po napadeném rozhodnutí, je totiž třeba připomenout, že EUIPO, a případně unijní soud, nejsou vázány rozhodnutími vydanými na úrovni členských států, i když je zohlednit mohou, a že žádné ustanovení nařízení č. 207/2009 neukládá EUIPO nebo Tribunálu, na základě žaloby, povinnost, aby dospěly ke stejným výsledkům, ke kterým dospěly vnitrostátní správní orgány nebo soudy v podobné situaci [viz rozsudek ze dne 15. července 2015, Australian Gold v. OHIM – Effect Management & Holding (HOT), T-611/13, EU:T:2015:492, bod 60 a citovaná judikatura].
- 61 Z toho vyplývá, že žalobní bod kritizující dostatečně přímou a konkrétní vazbu mezi přihlašovanou ochrannou známkou a výrobky a službami, na které se vztahuje, je třeba v plném rozsahu zamítnout, stejně jako žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

- 62 Jak vyplývá z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, uplatnění jednoho z absolutních důvodů pro zamítnutí postačuje k tomu, aby přihlášené označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Evropské unie [rozsudky ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, EU:C:2002:506, bod 29; a ze dne 7. října 2015, Kypr v. OHIM (XΑΑΛΟΥΜΙ a HALLOUMI), T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752, bod 74].
- 63 Proto jestliže pro dotčené výrobky a služby vyplývá z přezkumu předchozího žalobního důvodu, že přihlašované označení vykazuje popisný charakter ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a že tento důvod sám o sobě odůvodňuje zamítnutí sporného zápisu, není každopádně účelné zkoumat

opodstatněnost žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 13. února 2008, Indorata-Serviços e Gestão v. OHIM, C-212/07 P, nezveřejněné, EU:C:2008:83, bod 28).

64 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že žalobu je třeba zamítnout.

K nákladům řízení

65 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. června 2017.

Podpisy.